

Ο διοικητής, ιδὼν κίνημα τόσον παράδοξον, ἐβῆκε φυσικά εἰς μεγάλην περιέργειαν, καὶ, διὰ τὴν μάθη τὸ αἷτιον αὐτοῦ, ἐπρόσταξε τὸν πηδαιλοῦχον νὰ διενθυνηθῇ πρὸς τὸ πλοίαριον.

Προσάσαντες, ἴδαν αὐτὸ παραιτημένον· ὁ διοικητής ἐμβῆκε μέσα, καὶ, ἀφοῦ ἐγύρευσε ἁπλὴν ὥραν χωρὶς νὰ εὔρη κανένα, ἤνοιξε τέλος τὴν θύραν μικροῦ τινὸς δωματίου, καὶ ἴδεν ἄνθρωπον πλαγιασμένον ἐπάνω εἰς μίαν ψάφαν, τὴν ἣν φανερόν ὅτι εἶχε μέρος τι τοῦ σώματος ἐντριμμένον. Ἐπροσπάθησεν ὁ δυστυχῆς νὰ ἐπιβῆ ἰκετευτικῆν θέσιν· ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτο λωμὴ ὡς τὸ κρίνον, τὰ ὀδόντιά του συνεκρούτο, καὶ αἱ τρίχες του ἔστεκαν ὀρθαί.

‘Ἐλέησόν με! ἐλέησόν με! Κύριε, ἰλάσθητι!’ ἐκέλευσε μὲ τρέμσαν γλῶσσαν ὁ Κολομβιανός. Ὁ διοικητής ἠρώτησεν αὐτὸν Ἰσπανιστί, καὶ ποίαν αἰτίαν ἐφέρθησαν τόσον ἀλλόκοτα ἐπιπτώσεις.— ‘Ἐλέησόν με!’ ἦτον ἡ μόνη ἀπόκρισις.

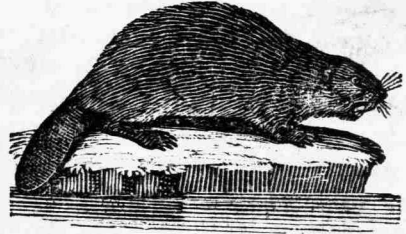
‘Ἐξεύρεις ποῖος εἶμαι;’ εἶπεν ὁ διοικητής.

‘Ο—ὁ—ὦ Κύριε! ἐλέησόν με! Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη!’ ἀπεκρίθη ὁ Ἰντρομος ναύτης.

Ἀρκετὴ ὥρα ἐπέρασεν, ἕως νὰ συνέλθῃ ὁ ταλαίπωρος· τέλος δὲ, διηγῆθη τὴν υπόθεσιν ὡς ἀκολούθως—ὅτι ἴδαν πλοῖον ἐρχόμενον κατεπάνω των, μὲ δύο μόνον ἀνθρώπους μέσα, καὶ προβαίνον χωρὶς πανία κατευθεῖαν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ ὀρηκτικοῦ ρεύματος· ὅτι δὲν ἐγνώριζαν ἀνθρώπινα τινὰ μέσα ἀρκετὰ νὰ κινήσωσι πλοῖον τοιοῦτοτρόπως· ὅτι ἤκουαν βαθὺν τινὰ μουγγρισμὸν, καὶ ἔβλεπαν μίαν ἀλλόκοτον ταραχὴν τῆς θαλάσσης· τελευταῖον, ὅτι ἐσυμπέραναν ὑπερφυσικὸν τὸ φαινόμενον, καὶ διὰ τοῦτο, ἔντρομοι καὶ ἔμποφοι, ἐρήξαν τὸ ἴδιον των πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ διεξέφυγαν ὅπως ἠδύνατο· ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἤμπορει νὰ σαλεύσῃ, καὶ ὅτι, ὅπου ἤκουσε τὰ πατήματα τοῦ διοικητοῦ, ἐπίστευσε μὲ ὅλα του τὰ ἰσχυρὰ, ὅτι εἶχε πέσει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πονηροῦ δαίμονος.

Ἀπο τὸ 1827 ἕως τὰ τέλη τοῦ 1835 ἐθανατώθησαν αὐτοχειρὶ εἰς τὴν Γαλλίαν 17,524 ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ κατὰ μὲν τὸ 1827 ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοχειρῶν ἀνέβαινεν εἰς 1542, κατὰ δὲ τὸ 1835 εἰς 2235· ὥστε τὸν τελευταῖον αὐτὸν χρόνον ἦσαν δύο αὐτόχειρες περισσότερον καθημέραν. Μόνον εἰς Παρισίους ἀπηρεθμύθησαν, ἀπὸ τοῦ 1831 μέχρι τοῦ 1836, 1333 αὐτόχειρες, ἐκ τῶν ὁποίων 849 ἄνδρες, καὶ 484 γυναῖκες.

ΤΟ ΚΑΣΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ Αἱ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΙ ΜΗΛΩΤΑΙ.

Ο ΚΑΣΤΩΡ.

(Ἴδε περιγραφὴν τοῦ Κάστορος εἰς Σελ. 154.)

Ὁ ΚΑΣΤΩΡ ἐδιώχθη πάντοτε σκληρῶς ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἀρχαῖοι ἐδίωκαν αὐτὸν διὰ τὸ πολυθρόλλητον Καστόριον, οἱ νεώτεροι διὰ τὴν πολύτιμον μηλωτὴν. Τὸ Καστόριον ἐτιμᾶτο μεγάλως ὑπὸ τῶν ἀρχαίων διὰ τὴν ἰαματικὴν αὐτοῦ δύναμιν· μᾶς διηγοῦνται δὲ ὅτι ἐσυνείθιζε τὸ ταλαίπωρον ζῶον, ὅπου ἐδίωκετο, ν' ἀποκόπη τοὺς ὄρχεις, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέθεταν ὅτι περιείχετο ἡ οὐσία αὐτῆ, καλῶς γνωρίζον ὅτι μετὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν ἢ διώξις ἤθελεν ἀμέσως παύσειν. Ἀλλὰ τὸ διήγημα τοῦτο δὲν εἶναι παρὰ μῦθος ἄτοπος· διότι ὁ ὄργανισμὸς τοῦ ζῶου κατ' οὐδένα τρόπον δὲν συγχωρεῖ τοιοῦτο θλιβερόν κατόρθωμα. Περιηγητὴς Ἄγγλος, περιελθὼν τὰ μέρη τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ὅπου εὐρίσκονται πολυάριθμοι Κάστορες, μᾶς λέγει περὶ τοῦ Καστορίου τὰ ἐφεξῆς.—‘Αὐτὸς ἐγὼ δὲν ἐπέτυχα εὐκαιρίαν νὰ ἀνατέμω Κάστορα· μὲ εἰδοποίησαν ὁμοίως οἱ κυνηγοὶ, ὅτι καὶ οἱ ἀρσενικοὶ καὶ οἱ θηλυκοὶ Κάστορες ἔχουν ἐν ζευγάριον σακκυλίον, τὰ ὁποῖα περιέχουν Καστόριον· προσέτι δὲ, καὶ δευτέρον ζευγάριον μικροτέρων σακκυλίων μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκείνων καὶ τοῦ πρωκτοῦ, τὰ ὁποῖα γέμουν ἀπὸ λευκὴν τινὰ παχυλὴν οὐσίαν, πυκνὴν ὡς βούτυρον, καὶ δυνατῆς ὀσμῆς. Τὴν δευτέραν ταύτην οὐσίαν, ἣτις δὲν εἶναι ἀρσενικὸν ἐμπορίου, τὴν τρώγαν κάποτε οἱ Ἰνδοὶ· μὴ γινώσκον δὲ καὶ ὀλίγον ἐξ αὐτῆς μὲ τὸν καπνόν, τὸν ὁποῖον καπνίζουσιν. Τὸ δὲ Καστόριον, νεῶτον μὲν, ἔχει χροῖα πορτογαλλίου· ξηραμμένον δὲ, ἀνοικτόν τι κοκκινωπὸν μελάγχρονον. Τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν Καστόριον εἶναι ἰσότιμα· δέκα ζευγάρια ἐξ ὁποιοῦδήποτε εἶδους λογαριάζονται εἰς τὸν Ἰνδὸν ὡς μία καστόρειος μηλωτὴ.’

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι αἱ Καστόρειοι μηλωταὶ χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν τῶν καλῶν σιαδιῶν ἢ καπέλων. Πόσον δὲ μέγα πλῆθος τῶν ταλαίπωρων τούτων ζῶων θυσιάζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι μόνον διὰ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, θέλει συμπεράνειν καθεὶς εὐκόλως ἀπὸ τὰ ἐπόμενα. Τὸ 1743, ἡ Ἀγγλικὴ ἐμπορικὴ Ἑταιρεία, ἡ προβλέπουσα τὰς μηλωτὰς ταύτας, ἐπρόσφερε

διὰ πώλησιν 26,750· καὶ, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰσῆχθησαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλλίας Ρουπέλλαν (Rochelle) 127,080. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους περιλαμβάνονται μόνον ὅσα ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ τελώνιον. Τὸ 1788 ὑπὲρ τὰς 170,000 ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Καναδαν, καὶ, τὸ 1808, 126,927 ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ μίαν μόνον πόλιν τῆς Καναδάς, τὴν Κουβεέικαν. Αἱ ὑστεραὶ αὗται ἐτιμήθησαν 118,995 Λίτρας Στηρολίνας. Ἄλλ' ἢ ἐτήσιος πρόβλεψις τοσούτου πλήθους μηλωτῶν ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῇ, χωρὶς παντελῆ ὄλεθρον τοῦ ζώου· ἐπομένως εὐρίσκομεν ὅτι, τὸ 1827, αἱ μηλωταὶ, ὅσαι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Λονδίνον ἀπὸ χωρῶν τετραπλασίαν ἐκείνης, ἤτις κατειχέτο εἰς τὸ 1743, ὑπερέβαιναν ὀλίγον μόνον τὰς 50,000. Τὸ 1829, ἦτο κάποια ἀύξεισις· διότι τὸ ἔτος αὐτὸ 72,199 εἰσῆχθησαν ἀπὸ τὰς Βρετανικὰς ἀποικίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, καὶ 4200 ἀπὸ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΤ 1838 ΕΤΟΥΣ.

ΤΟ 1838 θάλου γένειν τέσσαρες Ἐκλείψεις, δύο τοῦ Ἡλίου, καὶ δύο τῆς Σελήνης.

1. Θέλει γένειν Ἐκλείψις τοῦ Ἡλίου τὴν 14ην Μαρτίου, εἰς τὰς 5 ὥρας καὶ 26 λεπτά, τὴν νύκτα, καὶ ἀκολούθως ἀόρατος.
2. Θέλει γένειν Ἐκλείψις τῆς Σελήνης τὴν 29ην Μαρτίου (10ην Ἀπριλίου) τὴν νύκτα, ὄρατῆ.

	Τουρκιστί.		Εὐρωπαϊστί.	
	Ὀρ.	Λ.	Ὀρ.	Λ.
Ἀρχὴ	7	54	2	24
Μέσον	9	21	3	51
Τέλος	10	48	5	18
Διάρκεια	2	54		

Ποσότης, $7\frac{1}{2}$ δάκτυλοι ἐπὶ τοῦ βορείου μέλους τῆς Σελήνης.

3. Θέλει γένειν Ἐκλείψις τοῦ Ἡλίου τὴν 7ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὰς 4 ὥρας καὶ 37 λεπτά, τὴν νύκτα, καὶ ἀκολούθως ἀόρατος.
4. Θέλει γένειν Ἐκλείψις τῆς Σελήνης τὴν 21ην καὶ 22αν Σεπτεμβρίου (3ην Ὀκτωβρίου), κλάσμα τῆς ὁποίας θάλει εἶσθαι ὄρατον τὴν 22αν τὸ ἑσπέρασ, ὡς ἀκολούθως·

	Τουρκιστί.		Εὐρωπαϊστί.	
	Ὀρ.	Λ.	Ὀρ.	Λ.
Σελήνη ἀνατέλλει, $4\frac{1}{2}$ δάκτυλους ἐκλείπουσα, εἰς	0	2	5	51
Τέλος τῆς Ἐκλείψεως	0	29	6	18

Πρωῖνοι καὶ Ἑσπερινοὶ Ἀστέρες τὸ 1838.—Ἡ Ἀφροδίτη (♀) θάλει εἶσθαι Ἑσπερινὸς Ἀστήρ μέχρι τῆς 21ης Φεβρουαρίου (5ης Μαρτίου), ἔπειτα δὲ Πρωῖνὸς Ἀστήρ μέχρι τῆς 6ης (18ης) Δεκεμβρίου, ἔπειτα Ἑσπερινὸς Ἀστήρ μέχρι τῆς 24ης Σεπτεμβρίου [6ης Ὀκτωβρίου], 1839.

Ὁ Ζεὺς [♃] θάλει εἶσθαι Πρωῖνὸς Ἀστήρ μέχρι τῆς 20ης Φεβρουαρίου [4ης Μαρτίου], ἔπειτα Ἑσπερινὸς Ἀστήρ μέχρι τῆς 10ης [22ας] Σεπτεμβρίου, ἔπειτα Πρωῖνὸς Ἀστήρ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ἔτους τούτου.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιβάλλεται φόρος τις πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πενήτων. Πρὸ ὀγδοήκοντα χρόνων συνήγοντο ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης 600,000 Λίτραι Στηρολίνας κατ' ἔτος· σήμερον δὲ συνάγονται 6,000,000 Λίτραι Στηρολίνας, ἤτοι ὑπὲρ τὰ ἑξακόσια ἑκατομμύρια Γροσίων. Ταῦτα διανεμόνται ἀπὸ ἀξιωματικούς ἐπιτότους διωρισμένους εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς γηραλέους, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ, καὶ τοὺς χωρὶς ἔργου εὐρίσκομένους.

Ὁ ΣΠΕΙΡΟΜΕΝΟΣ σήμερον διὰ συνεργίας τῶν φωτισμένων ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν κοσμικῶν ἡγεμόνων Ἀβγος τοῦ Θεοῦ ἐσάλεψε πολὺ, καὶ μετὰ μικρὸν θέλει καταρῶξῃεν πάσης ὑποκρίσεως προσωπεῖον.—ΚΟΡΑΗΣ.

Ἡ ΛΕΞΙΣ πάντα εἶναι συχνὰ μὲν εἰς τὰ χεῖλη, σπανίως δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν καρδίαν. Τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου, αἱ χαρὰι καὶ αἱ λύπαι αὐτοῦ παρέρχονται ὡς ἡ πτερωτὴ αἶψα· τίποτε δὲν ὑπάρχει διὰ πάντα, ἐκτὸς ὅσα ἀνήκον εἰς τὸν ἐπέκεινα τοῦ τάφου κόσμον.

Ἡ ΓΥΝΗ τοῦ Φωκίωνος, ἐρωτηθεῖσα διατί αὐτὴ μόνη ἀπὸ τὰς ἄλλας γυναῖκας δὲν ἐφόρει χρυσὰ στολίδια εἰς τὰς πανηγύρεις, ἀπέκρίθη, ἀρετὸν στολίδιον εἰς ἐμὲ εἶναι ἢ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρός μου.

Ὁ ἘΜΠΟΡΙΚΟΣ βίος, βίος ἐντιμος, ἐπειδὴ συνεργεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος, ἐκλιστρά ὁμως εὐκολώτερα παρὰ κανένα βίον ἄλλον εἰς τὴν αἰσχροκέρδειαν.—ΚΟΡΑΗΣ.

Ὁ ΣΟΛΟΜΩΝ καὶ ὁ Ἰὼβ ἔκριναν καλῆτερα, καὶ ὠμίλησαν ἀληθέστατα, περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος· ὁ πρῶτος ὁ εὐτυχεστάτος, ὁ δευτερός ὁ δυστυχεστάτος τῶν ἀνθρώπων· ὁ εἰς ἐκ μακροχρονίου πείρας γνωρίζων τὴν ματαιότητα τῆς ἡδονῆς, ὁ ἄλλος τὴν ἀλήθειαν τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου.

Εἶπε ποτὲ ὁ Βίων περὶ φθονεροῦ, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο σκυθρωπὸς, Ἡ ἔτος ἐδυστύχησεν, ἢ ἄλλος εὐτύχησε.

ΘΕΑΝΩ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρέπει εἰς γυναῖκα, Τὸ ν' ἀρέσκη εἰς τὸν ἴδιον τῆς ἀνδρα, ἀπεκρίθη.

Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην περιέχονται 39 βιβλία, 929 κεφάλαια, καὶ 23,214 ἐδάφια· εἰς δὲ τὴν Νέαν, 27 βιβλία, 260 κεφάλαια, καὶ 7,939 ἐδάφια.